

prima instanță : V. Efros
instanța de apel: M. Anton, A. Panov, T. Pelin

dosarul nr. 2ra-2341/14

Î N C H E I E R E

07 august 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ion Druță
Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Țopa Iurii,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr.12 Chișinău, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termocom” împotriva lui Țopa Iurii cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Țopa Iurii și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 16 octombrie 2013 prin care acțiunea a fost admisă,

constată:

La 30 aprilie 2013, ÎMGFL nr.12 mun. Chișinău, intervenient accesoriu SA „Termocom” a depus cererea de chemare în judecată împotriva lui Țopa Iurii cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că în baza contului deschis la ÎMGFL nr.12 mun. Chișinău pe numele lui Țopa Iurie, SA „Termocom” a livrat energie termică.

Menționează că pârâtul nu a achitat pentru serviciile prestate, iar datoria la 01 martie 2013, constituia 7 776,53 lei, fapt confirmat prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale.

Susține că potrivit prevederilor art. art. 10, 17, 18 ale Hotărârii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să achite la timp servicii le comunale, inclusiv consumul de energie termică.

Invocă că întreprinderea conform prevederilor art. 617 alin. (2) lit. a) al Codului civil, este în drept să înainteze cererea de chemare în judecată fără respectarea procedurii de soluționare prealabilă a pricinii pe cale extrajudiciară, cu atât mai mult că pârâtul este informat prin intermediul facturii lunare și a reclamației despre datoriile acumulate.

Solicită reclamantul încasarea de la Țopa Iurii în beneficiul ÎMGFL nr.12 datoria în suma de 7 776,53 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 16 octombrie 2013, acțiunea a fost admisă, fiind încasat de Țopa Iurii în beneficiul ÎMGFL nr. 12 mun.

Chișinău datorită în mărime de 7 776,53 lei și taxa de stat în mărime de 270 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2014, a fost respins apelul declarat de către Țopa Iurii și menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea concluziilor enunțate instanțele judecătorești au reținut că Țopa Iurii a primit și s-a folosit de energia termică ce i-a fost livrată însă contrar prevederilor art. art. 59 al Codului cu privire la locuințe, pct. 3 și art. 17 al Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative comunale și necomunale pentru fondul locativ și art. 572 Cod civil, Țopa Iurii nu și-a onorat plățile lunare în dependență de serviciile prestate.

La 03 aprilie 2014, Țopa Iurii a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu remiterea pricinii civile spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului recurentul a invocat dezacordul cu hotărârile judecătorești, considerându-le ilegale, neîntemeiate și emise cu aplicarea eronată a normelor de drept procedural.

Susține că instanța de apel prin neatragera în proces a SA „Apă-Canal” și a fiicei sale în calitate de intervenienți accesorii, a încălcat normele de drept procedural, deoarece, din conținutul deciziei instanței de apel rezultă că în ședința de judecată reprezentatul ÎMGFL nr.12 a declarat că în urma unui control efectuat de către reprezentanții SA „Apa Canal” la domiciliul recurentului s-a constatat că apometrul pentru apă caldă din acest apartament nu era funcțional, fiind întocmită în acest sens prescripția din 09 decembrie 2011, care a fost semnată de către fiica lui.

Menționează că în cadrul examinării pricinii nu a fost stabilit cu certitudine că prescripția din 09 decembrie 2011 a fost întocmită de către reprezentanții SA „Apă-Canal” și că anume fiica lui a semnat-o.

Cu referire la art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Dreptului Omului, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Menționează în acest sens jurisprudența CEDO, cauza Business și Investiții pentru toți împotriva Moldovei din 22 septembrie 2009, potrivit căreia examinarea unei cauze care ar putea afecta drepturile și interesele unui terț, fără a atrage partea respectivă, constituie temei expres prevăzut de revizuire.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Țopa Iurii este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul lui Țopa Iurii nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul lui Țopa Iurii, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Țopa Iurii ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Țopa Iurii se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Oleg Sternioală